

Josef Bárta se narodil v roce 1933. Jako malý chlapec vyrůstal na statku v Horažďovicích. Hospodářství bylo veliké, měli zde snad vše co lítá a běhá po zemi. Když byla potřeba, v nedaleké řece Otavě si nachytali ryby. V roce 1939 začala druhá světová válka. Zdeňkův tatínek byl kvůli vážnému úrazu ruky zproštěn vojenské služby, totálně nasazení byli bohužel bratři Zdeňkovi maminky. Jako každé dítě i Josef vzpomíná na příjezd Amerických vojsk, která osvobodila město 6. května roku 1945. Josef se po válce přestěhoval se svou rodinou do Plané, kde začal chodit na základní školu. To už se k vládě dostali komunisté. Zmínit se o osvobození americkou armádou bylo nepřípustné. S novým režimem přišla nová pravda o osvobození ruskými vojáky a represe pro ty, kteří s tím nesouhlasili. Další perzekuce přišla v 50. letech. Rodiče Zdeňka vstoupili do JZD. Situace pro ně byla neúnosná. Z peněz, které za svou práci dostávali, nebyla rodina schopna žít, a proto se po roce rozhodli z družstva vystoupit. Pomsta na sebe nenechala dlouho čekat. Rodině byla sebrána pole, která doposud obdělávali a dostali ty, kde byla špatná úroda. Dodávky museli však odevzdávat veliké, pro vlastní potřeby jim příliš nezbylo. Na konci studia přišla umístěnka na statek do Žlutic. Lidé si často nemohli vybrat, kde budou pracovat. Po škole dostali umístěnku, která je za prací poslala i stovky kilometrů od domova. Později se mu podařilo získat přes známého místo učitele na Zemědělském učilišti. Josef Bárta později pracoval ve Výkupu. Od podniku dostal za odměnu cestu do Ruska.